

PINTURA GALEGA CONTEMPORÁNEA

Colección de **Álvaro Gil Varela**

30 ABRIL
XUÑO **30**

Baixeras Verdaguer

Agustín Redondela

Alfredo Souto

Amando Suárez Couto

Arturo Souto

Carlos Maside
Castelao
Colmeiro
Corredoira

Fernando Álvarez De Sotomayor

Francisco Llorens

Dionisio Fierros

Tino Grandío

Jenaro Pérez Villaamil

José Frau

Juan Luís López García

Julia Minguillón

Pacios

Seoane

Laxeiro

Luís Mosquera Gómez

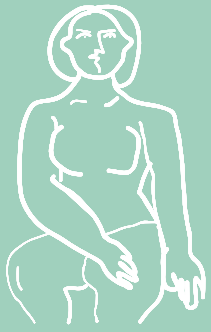
DEPUTACIÓN DE LUGO
VICEPRESIDENCIA PRIMEIRA

Cultura e Turismo

REDE MUSEÍSTICA
PROVINCIAL DE LUGO

ÁLVARO GIL VARELA

Álvaro Gil Varela naceu en Lugo en 1905 e morreu en Madrid en 1980. En Lugo, onde repousan os seus restos, participa activamente desde moi novo en iniciativas culturais como a fundación e publicación da revista Ronsel dirixida por Evaristo Correa Calderón. Despois vai estudar a Madrid a carreira de enxeñeiro técnico de montes e alí faise membro de Mocidade Céltiga. Ao rematar, seguiu ampliando estudos por Europa e traballa na Deputación de Pontevedra.

Estivo destinado en Lourizán, Pontevedra, cidade onde se relacionou co partido galeguista e con círculos intelectuais e persoeiros como Castelao e Bóveda. Esta vinculación co galeguismo republicano motivou que o encarceraran na illa de San Simón tras o levantamento militar de 1936. Como consecuencia foi expedientado quedando sen praza e titulacións polo que entrou a traballar na empresa privada: Zeltia, Pescanova, Cementos del Noroeste, Transfesa, etc., dirixidas pola familia Fernández, de Lugo. O seu éxito como empresario dálle unha seguridade económica que xenerosamente reverte no mundo da cultura comezando un intenso e activo mecenado. Participa na creación de empresas relacionadas coa literatura como a Editorial Galaxia ou a Fundación Penzol, ou coas artes, co apoio directo a creadores galegos, adquisición, depósito e doazón de obras de arte a institucións museísticas. O seu intenso activismo cultural está documentado de moitos xeitos, sirva como exemplo o epistolario de Luís Seoane que publica o Consello da Cultura Galega, onde aparece mencionado a cotío. Ao tempo vai conformando unha gran colección privada de arte onde destacan as obras da pintura galega contemporánea. A pesar da súa intensa vida, sempre seguiu vinculado a Lugo onde, en 1950, lle encarga ao arquitecto galeguista Manuel Gómez Román a construción da súa casa, aínda que tamén gusta de pasar tempadas en Viveiro. Casou con Antonia Arias e tiveron unha soa filla, Antonia Gil Arias, que lle deu nove netos.

Foi vicepresidente da Fundación Penzol, doutor en Ciencias Naturais pola Universidade de Berlín, membro de honra da Real Academia Galega, membro da Academia de Belas Artes de San Fernando, distinguido co Pedrón d'Ouro na Casa de Rosalía de Castro en Padrón, nomeado Fillo Predilecto da Cidade de Lugo, entre outros cargos e distincións.

No Museo Provincial de Lugo, ademais de formar parte como vogal dende 1957 da súa Xunta Rectora, realiza numerosas xestións e intermediacións a favor do Museo e do incremento dos seus fondos. Tenlle doado a esta institución numerosas obras, concretamente entre os anos 1944 e 1950: 14 pezas, entre louza de Sargadelos, acibeques e un gravado de Castro Gil; en 1958 catro frontais de pedra dun baldaquino gótico pontevedrés xunto cos irmáns Antonio e José Fernández López; en 1965 unha acuarela e dezanove debuxos de Castelao para a montaxe dunha sala monográfica; en 1970 un cadro de Carlos Sobrino e unha cruz procesional gótica de prata.

Pero a súa achega máis coñecida foi, en 1974, cando ingresou no MPL a colección de ourivería antiga nunha sala acondicionada para tal efecto contribuíndo, ademais, á costear a montaxe expositiva. Esta colección formouse inicialmente coa adquisición aos herdeiros de Ricardo Blanco-Cicerón da maior parte das xoias aínda que logo foi incrementándoa con pezas tan senlleiras como o torques de Burela ou o carneiro alado de Ribadeo.

Por todo o exposto, Álvaro Gil Varela forma parte da historia da cultura galega do século pasado e para o Museo Provincial de Lugo, xunto cos irmáns Fernández, José, Antonio e Concepción (fillos de Antón de Marcos), os López Suárez, Juan e Manuel, un dos seus máis activos promotores.

Aurelia Balseiro García. Directora MPL